

ע"פ 3393/15 - עומר זרקוא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו בית משפט לעוררים פליליים

ע"פ 3393/15

כבוד השופט י' הנדל
כבוד השופט צ' זילברטל
כבוד השופט א' שחם

לפני:

המערער: עומר זרקוא

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד,
שניתן ביום 2.4.2015, בת"פ 42040-09-13, על-ידי
כב' השופתת ו' מרוז - סג"נ

תאריך הושיבה: ה' בכסלו התשע"ז (5.12.2016)

בשם המערער: עו"ד פאדי חמראן

בשם המשיבה: עו"ד תומר סגלוביץ'

פסק דין

השופט א' שחם:

עמוד 1

1. לפנינו ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ' מרוז - סג"נ), שניתן ביום 4.2.2015, בת"פ 13-09-2015.

指出, כי מלכתחילה כוון הערעור גם כלפי הרשותו של המערער בדיון, אך לאחר שמייעת העורותינו, חזר בו המערער מהערעור על הכרעת הדיון והתמקד בעניין חומרת העונש שנגזר עליו.

2. המערער הורשע, לאחר שמייעת ראיות, בעבירה של חבלה בכונה מחייבת, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ונגזרו עליו העונשים הבאים: 6 שנות מאסר לרצוי בפועל בניכויימי מעצרו; הופעל עונש מאסר על תנאי בן 12 חודשים, שהושת על המערער בת"פ 1656-02-10 (בית משפט השלום ראשון לציון), חצי בחופף וחציו במצטבר לעונש שהוטל בתיק זה, כך שעל המערער לרצות 6.5 שנות מאסר בניכויימי מעצרו; 12 חודשים מאסר על תנאי לבלי עبور, בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירות אלימות מסווג פשע.

כאמור, המערער אינו משלם עם עונש המאסר שנגזר עליו, ומכאן הערעור שלפנינו.

עובדות כתוב האישום שהוגש נגד המערער

3. מכתב האישום המתוקן עולה, כי בתאריך 21.9.2013 בשעה 02:30 לפנות בוקר, ישבה חבורה, שכלה את סטאס יוטנוב (להלן: המתلون), על ספסל מחוץ למועדון לילה בראשל"צ, שבו בלטה החבורה קודם לכך. בסמוך לכך הגיע המערער ביחד עם שני חברים למקום, ובירך לשולם את הנוכחים. ככל הנראה, המערער לא היה שבע רצון מתוגבתו של אחד מהnocחים בשם "יבגני", ואמר לו ברוסית "מה אתה אומר שלום כמו בחורה תלחץ יד כמו גבר". בשלב זה, החליט המתلون לتبוע את עלבונו של יבגני ורצץ לעברו של המערער במגמה תוקפנית. אז אז, הדף המערער את המתلون, ולאחר שהפיילו ארצתה, הוא דкар אותו 7 דקירות בגופו באמצעות חפץ חד, וכתוואה מכך נגרמו למתلون פצעי דקירה כמפורט להלן: פצע דקירה בגב התחתון; פצע דקירה בדופן הבطن שבעתידי "יצא מבטנו של [המתلون] שומן תור בטני"; פצע דקירה באיזור בית החזה האחורי ממשمال; פצע דקירה בעכוז הימני; בגפה העליונה שמאלית; בגפה תחתונה ימונית; ופצע דקירה בירך שמאל. המתلون פונה לבית החולים, שם נערך לו ניתוח חירום בכדי להציל את חייו.

גזר דין של בית משפט קמא

4. בית משפט קמא ציין בגזר דין כי מעשיו של המערער "חמורים ומקוממים". הוא זה אשר "פתח את האירוע" בכך שהתגרה באחד מחבריו של המתلون, ומשביך الآخرון לتبוע את עלבונו של חברו ורצץ לעבר המערער, הפרק המערער ממוקף לתוקף, ובמשך דקות ארוכות חבט במתلون באכזריות ודקר אותו 7 פעמים באיברים רגשיים בגופו, כאשר אף בדרך נס לא קיפח המתلون את חייו.

בנסיבות אלה, ולnoch מדיניות הענישה בעבירות דומות, וambilי להתעלם מחלוקת של המתلون "להתפתחות האירוע ולהסלמתו", קבע בית משפט קמא מתחם ענישה הנע בין 4 ל-7.5 שנות מאסר. בבאוו לקבוע את עונשו של המערער בתוך המתחם, נתן בית משפט קמא את דעתו לניסיונות האישיות הקשות, ולגלו הצער. מנגד, זקף בית

משפט קמא לחייבתו של המערער את עברו הפלילי המכובד ואת הערכת שירות המבחן לגבי הסכנה הגבוהה הנש��פת ממנו לשלום הציבור. לאחר זאת, גזר בית משפט קמא על המערער את העונשים המפורטים בפסקה 2 לעיל.

הערעור על חומרת העונש

5. בהודעת הערעור, שהוגשה על ידי עו"ד פאדי חמداן, בא כוח המערער, נטען כי שגה בית משפט קמא בקביעת מתחם עונישה הנע בין 4 ל-7.5 שנות מאסר, ולטעמו של המערער היה צריך להעמיד את המתחם במנעד שבין שנת מאסר אחת לבין 3 שנות מאסר לריצוי בפועל. עוד נטען, כי בעת הצבת עונשו של המערער בתחום המתחם, לא ניתן משלך ראוי לנסיבותו האישיות הקשות של המערער; לגילו הצעיר; לפסיכו שיקומו; ולעובדה כי המערער ביקש, בשלב ראשון, להגן על עצמו. בדיון בערעור טען עו"ד חמداן, כי יש לייחס משקל רב לקולה לעובדה כי המתلون רצ' לעברו של המערער בניסיון לתקוף אותו, שאלאן אין לא היה מותקף על ידי המערער. עוד נטען, כי היה מקום לחקרו ולהעמיד לדין גם את המתلون, דבר שלא נעשה, ויש בעובדה זו כדי להביא להקללה בעונשו של המערער. עו"ד חמداן הציג בפנינו פסיקה שבה נקבעו, בעבירה של חבלה בכונה מחמורה, מתחמי עונשה ועוני מאסר קלים יותר מאשר שנספקו בעניינו של המערער (למשל, ע"פ 12/8870 סנד נ' מדינת ישראל (15.1.2014); ע"פ 13/8274 מדינת ישראל נ' ابو ראם (12.6.2014)).

תגובה המשיבה

6. המשיבה, אשר יוצגה על ידי עו"ד תומר סגלוביץ, סומכת את ידיה על גזר דיןו של בית משפט קמא וمبקשת לדוחות את הערעור. לגישת המשיבה, בית משפט קמא לא סטה בגזר דיןו ממדיניות העונישה המקובלות בעבירות כגון דא, גם אם ניתן למצוא בפסקה מקרים בהם הוטלו עונשים קלים יותר. בנוסף, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי המכובד של המערער, אשר הורשע בעבירות אלימות רבות, אף ריצה עוני מאסר, אשר לא הרתיעו מהביצוע העבירה, שכן בסיס לא הסתימה בתוצאות חמורות הרבה יותר למתרلون.

تفسיר מבחן עדכני

7. לקרהת הדיון בערעור, הוגש לעיונו תסוקיר מבחן משלים בעניינו של המערער, ממנו עולה כי מדובר ברוחק, כבן 28 שנים, אשר עלה ארצה בשנת 2002, עם אמו ואחיו, מבלארוס. בתחילת השנה זו השתלב המערער בקבוצה ראשונית שליטה בכעסים, והוא לומד בכחת בניים על מנת להשלים 6 שנות לימוד. בקרוב, אמרו המערער להתחיל בפעולות בקבוצת "שינוי דפוסים", בת 8 מפגשים, בהנחיית עובד סוציאלי.

דין והכרעה

8. בפתח דיונו, נשוב ונזכיר את ההלכה המושרשת לפיה ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב במידת העונש אלא במקרים חריגים בהם מדובר בסטייה קיצונית מדיניות העונישה המקובלות בעבירות דומות, או כאשר דבק גם מהותי בגזר הדין (ע"פ 14/4498 גרידיש נ' מדינת ישראל (13.5.2015); ע"פ 12/5323 ابو ליל נ' מדינת ישראל

ע"פ 7702/2014 כהן נ' מדינת ישראל (29.5.2014); (17.6.2014)

לדעתנו, עונש המאסר אשר הושת על המערער אינו סופה ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות של חבלה בכונה מחמירה, ולבטח שאין מדובר בסטייה קיצונית ממדיניות זו, כך שאין מקום להתערב בעונשו של המערער.

9. המערער הגיב לניסיון תקיפה של המתalon, אשר רץ לעברו בידים ריקות, באלים אכזרית שכלה, בין היתר מכות קשות בכל חלק גוףו, הפלתו של המתalon ארצה ותקיפתו בחף חד, תוך נעיצה החפש 7 פעמים בחלקים שונים בגופו של המתalon. המתalon פונה לבית החולים במצב קשה ביותר, ונזקק לניתוח חירום כדי להציל את חייו.

מקרה זה מצטרף לשורה ארוכה של מקרים, שבהם מדובר בפגיעה בגופו של הזולת תוך שימוש בכלי נשך קרים, וכפי שציינתי בע"פ 13/1997 פלוני נ' מדינת ישראל (29.8.2013):

"תקצר היvéה מלתאר את החומרה הניבתת ממעשים מעין אלה, בהם צעירים נוטלים את החוק לידיים, ועשויים使之מש בסכינים ובכלិ משחית אחרים, לשם פתרון סכסוכים ומחלוקת של מה בכם, כאשר, לעיתים קרובות, תוכאות הממעשים קשות ביותר, עד כדי אובדן חי אדם" (שם, בפסקה 12, וראו גם, ע"פ 6910/09 הדרה נ' מדינת ישראל (9.5.2010); ע"פ 12/2012 פלוני נ' מדינת ישראל (23.5.2013); ע"פ 11/06370 כבוב נ' מדינת ישראל (29.11.2012)).

10. בהתייחס למתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט קמא, הרי שקיימת בעניין זה פסיקה מגוננת, אשר במקרים לא מעטים נקבעו מתחמי עונישה גבוהים אף יותר מבמקורה דן, והכל כפי נסיבות המקרה הקונקרטי (ראו, למשל, ע"פ 14/6842 פלקה נ' מדינת ישראל (24.9.2015), שם נקבע מתחם עונישה הנע בין 7 ל-12 שנים מאסר, והוושת עונש של 8.5 שנים מאסר לריצוי בפועל).

גם רמת הענישה בעבירה של חבלה בכונה מחמירה אינה אחידה, ובצד עונשים קלים יחסית, כפי שהוצעו על ידי הסגנור, ניתן להציב על עונשים דומים אף חמורים הרבה יותר מאשרו על המערער. כך, בע"פ 925/07 חד ב' מדינת ישראל (18.6.2008) אושר עונש של 13 שנות מאסר לריצוי בפועל, שהוטל על מי שתקף את גירושו בסכין וגרם לה לחבלה חמורה. במקורה קרוב יותר לעניינו אושר עונש של 7 שנות מאסר על מערער שתקף את שכנו בסכין, כאשר המתalon הוא זה שדחף תחילת את המערער, והלה הגיב בדקירותו בסכין של המתalon (ע"פ 10580/08 אמר נ' מדינת ישראל (2.2.2010), וראו גם ע"פ 05/10861 גורבן נ' מדינת ישראל (29.3.2007); ע"פ 09/8675 דיגנקוב נ' מדינת ישראל (12.1.2011)).

ובחרזה לעניינו. נראה, כי בית משפט קמא שקל את כל השיקולים ה crucis לעניין, בבוואו לגוזר את דיןו של המערער, ובכלל זה נתן את דעתו לתרומותו של המתalon לאיועע, לגילו הצער של המערער, ולנסיבותיו האישיות הקשות. מנגד, לא התעלם בית משפט קמא, ובצדק, מעברו הפלילי המכבד של המערער, הכלול בעיקר בעבירות אלימות, ומהעובדה כי עונש מאסר על תנאי שהוושת עליו לא הרתיעו מלחזר לסתורו. נזכיר עוד, כי הפעלת המאסר על תנאי נעשתה באופן שמחציתו בלבד נצברה לעונש שהוושת על המערער.

11. בסופה של יום, נראה בעינינו כי עונשו של המערער הינו ראוי ומאוזן, ואיןנו סבורים כי יש מקום להתערבותנו בגורר הדין. לסיום, נבקש לציין את ממצאי השיקום שעושה המערער, כך גם חזרתו של המערער מהערעור על הכרעת הדין, דבר המבטא קבלת אחריות מסוימת על מעשיו. יש לזכור, כי המשך ממצאי השיקום חשוב לחברת אן בעיירה למערער עצמו.

ניתן היום, ח' בכסלו התשע"ז (8.12.2016).

שפט

שפט

שפט
